

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Besluit 0001

Steensma, H.

Citation

Steensma, H. (1989). Besluit 0001. *Bestuurskundige Berichten*, 4(2), 13-15. Retrieved from <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233175>

Version: Publisher's Version

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](#)

Downloaded from: <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233175>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

voren (voorrondes hadden op de verenigingen zelf al plaatsgevonden). Tussen de SSRL en de RVSV was het tot een damescoalitie gekomen, daar van beide teams een deelnemer door ziekte verhinderd was. Dit team ging dus automatisch door naar de halve finales.

Quintus kwam er gemakkelijk af, doordat hun tegenstanders Sanctus Virgilius (Delft) hun eigen graf aan het graven waren door verkeerde argumenten naar voren te brengen, die beter door Quintus gebruikt konden worden. Een goed debat deed zich voor tussen Minerva en Veritas (Utrecht), dit was een nek aan nek race, alhoewel het minder spectaculair was dan het debat tussen Augustinus en de SSRR (Rotterdam). Terwijl de SSRR zich beperkte tot het oplezen van de argumenten, trok Augustinus de trucendoos open en won hierdoor op z'n sloffen.

In de halve finales kwam het geleheidsduo voor het eerst naar voren. Deze dames, waarvan vooral de RVSV dame zich zeer overtuigend van haar taak kweet, overrompelden door hun brutale antwoorden, de perplex staande heren van Quintus, die in hun schulp kropen en uitgeschakeld waren. Moongelach viel hen ten deel, toen zij de stelling, "laten we niet over de feiten discussiëren", poneerden.

De laatste halve finale tussen Augustinus en Minerva bevatte duidelijk minder vuurwerk en was zelfs aan de magere tamme kant. De jury vond het eigenlijk ronduit slecht, maar aangezien Augustinus met betere argumenten rondstrooide en er een winnaar aangewezen moest worden ging Augustinus door naar de finale. De zaal zat gespannen te wachten op het komende vuurwerk, wat helaas pas laat op gang kwam. De Augustijnse heren lieten zich duidelijk minder overdonderen door het geleheids-team dan Quintus. Het begin van het debat ging gelijk op, het zou dus op de eindsprint aankomen. De dames probeerden decibelovertuigend te zijn, maar werden door de heren geluidloos overstemd.

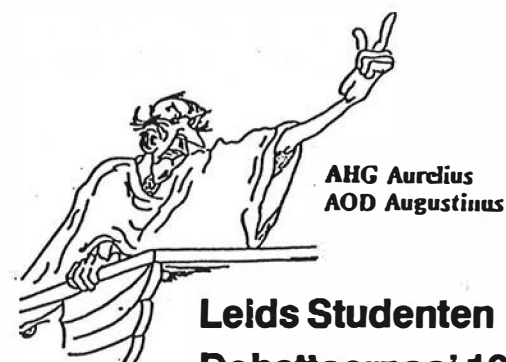
Wat de jury na dit slotdebat als beoordelingsargument gebruikte was, dat het gelegenheidsteam toch eigen-

lijk niet zo'n evenwichtig team was. Dit had grote gevolgen voor de uitslag. Augustinus won, door goede teamgeest en goede beargumentatie. De organisatoren hebben zich uitstekend van hun taak gekweten. De onderwerpen waarover gedebatteerd werd waren met zorg geselecteerd (waaronder b.v. Universiteiten moeten, om de kwaliteiten van het onderwijs te waarborgen, in zeer sterke mate particulier subsidiebronnen aanboren en studenten zouden twee maanden, als onderdeel van hun studie in de maatschappelijke dienstverlening moeten gaan werken) en de avond verliep op rolletjes.

Jammer was, dat de conciërge van het Academiegebouw vond dat het te lang duurde en demonstratief even kwam meedelen dat het afgelopen moest zijn. Volgend jaar hoopt Augustinus het debat nog grootser op te kunnen zetten en dat het van een nog beter niveau gaat worden. Het niveau van dit jaar was al hoger dan dat van vorig jaar. Het is ieder geval zeker dat het volgend jaar weer komt. Aan het publiek zal het niet liggen. Dat was in grote getalen komen opdagen, ondanks de aanhoudende regen.

De reactie van Koos Postema op de vraag wat hij van de avond vond, zegt voor het geslaagd zijn van de avond genoeg. Hij vond het een enerverend, gezellige en leerzame avond en het publiek was grandioos.

Ingrid Quarles

**Leids Studenten
Debattoernooi 1989**

bb

RIJKSUNIVERSITEIT TE LEIDEN

FACULTEIT DER SOCIALE WETENSCHAPPEN
FACULTEIT DER RECHTSGELEERDHEID

BESLUIT 0001

De BB-redactie te Leiden,
in vergadering bijeen op maandag 6 maart 1989,

kennis genomen hebbende van

- de herhaaldelijke oproepen tot kandidaatstelling voor de Universiteitsraad, Mare d.d. maart/april;
- her en der aangeplakte rode(?) posters;
- de kandidaatstelling van studenten en medewerkers van de vakgroep BSK;

gelet op

- de gewijzigde journalistieke koers(niet alleen van ver weg leest lekker);
- de verkiezingen in mei a.s;

gehoord het abominabele gebrek aan betrokkenheid van studenten bij het universitaire bestuur;

BESLUIT:

- A. 3 pagina's van dit nummer te wijden aan de (non)participatie van studenten (bestuurskunde) in universitaire raden en commissies.
- B. te besluiten met een oproep tot oprichting van een BESTUURskundig vakdispuut.

Met behulp van mooie woorden, afkorting- en reglementen en procedures wordt de schijn opgehouden van een democratisch universitair bestuur. De voorbereidingen voor de verkiezingen van de Universiteitsraad (?) en Faculteitsraden zijn in volle gang. Uit een niet-aselecte steekproef onder bestuurskunde-studenten blijkt, dat de bekendheid met het Universitaire Bestuur droevend gering is: niet een van de redactieleden weet precies wat de taak van bijvoorbeeld de UR is. "Wij leren het bestuur van de overheid van de V.S. uit ons hoofd, terwijl we van het bestuur van onze eigen universiteit geen

snars weten", verzucht een redactielid. Dan nu eerst maar de theorie en vervolgens de praktijk. Er tekent zich een verschil af tussen bestuurskunde studeren en bestuurskunde DOEN....

theorie

Citaat uit het 'Handboek UR-raad':
'Op het bestuurlijke vlak worden er drie niveaus in de universiteit onderscheiden.

1. het centrale niveau -de Universiteitsraad en het College van Bestuur-bestuursacademie

2. het middenniveau (de faculteitsraden en besturen)
3. het basisniveau (de vakgroepen/vakgroepsbesturen)

De bevoegdheden van de bestuursorganen staan beschreven in de nieuwe Wet op het Wetenschappelijk onderwijs (WWO '86). Deze wet heeft de Wet Universitaire Bestuurshervorming vervangen (WUB '70).

Het centrale niveau

Het centrale niveau wordt gevormd door de Universiteitsraad en het College van Bestuur, samen het universitaire bestuur genoemd.

A. Het CvB. Het College bestaat uit drie leden, alle door de Kroon benoemd: één lid uit de leden van de universitaire gemeenschap, een lid uit niet tot de universitaire gemeenschap behorende personen en de Rector Magnificus.

Het CvB heeft de bevoegdheid tot regeling en bestuur van zaken van de universiteit in haar geheel, voorzover niet behorend tot de bevoegdheden van de Universiteitsraad. O.a.:

- het voorbereiden, bekendmaken en uitvoeren van besluiten van de UR;
- Het doelmatig beheer van de middelen;
- Het goedkeuren van faculteitsreglementen en het vaststellen van het beheersreglement.

B. De Universiteitsraad. De Raad bestaat uit 29 leden; 24 leden worden gekozen uit en door de universitaire gemeenschap: 8 leden van het wetenschappelijk personeel (wp), 8 leden van het ondersteunend en beheerspersoneel (obp) en 8 studenten (stud).

De overige 5 leden zijn zgn. buiten-universitaire leden (de Bullen). Zij worden door de Minister benoemd op voordracht van de UR. De zittingstermijn voor studenten bedraagt één jaar, die voor de overige leden twee jaar.

De UR heeft onder meer de volgende bevoegdheden:

- het vaststellen van het bestuursreglement.
- het vaststellen van het kiesreglement;
- het vaststellen van de begroting;
- de zorg voor studentenvoorzieningen.

De UR vergadert éénmaal in de 3 à 4 weken in het Academiegebouw, maandagsavond vanaf 19.30 uur. Er is een publieke tribune.

Het middenniveau

Vanaf 1 september 1987 kent onze universiteit 8 faculteiten. Deze faculteiten hebben een nieuw faculteitsreglement opgesteld. In de WWO is er sprake van een faculteitsbestuur, gekozen door de faculteitsraad, bestaande uit max. 5 personen. De faculteitsraad bestaat uit max. 15 personen, voor de helft bestaand uit wp-leden, voor de andere helft uit obp en studenten.

Globale taakverdeling:

Faculteitsbestuur (o.a.):

- organisatie en coördinatie van onderwijs en onderzoek;
- het meewerken aan het bestuur van de universiteit;
- het opstellen van een jaarverslag.

Faculteitsraad (o.a.):

- het goedkeuren van de onderzoeksprogramma's van de vakgroepen;
- het initiatiefrecht;
- de mogelijkheid leden van het faculteitsbestuur tussentijds te ontslaan.

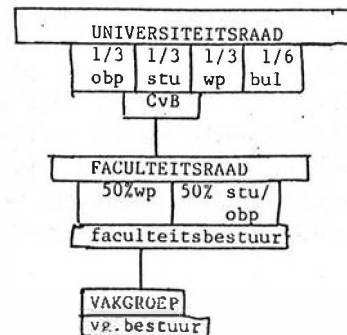
Naast deze twee bestuursorganen, kent elke faculteit studierichtingscommissies en commissies voor wetenschapsbeoefening.

Het basisniveau

Het basisniveau wordt gevormd door de vakgroepen. Een vakgroep kent een vakgroepsbestuur dat in meerderheid uit leden van het wetenschappelijk personeel bestaat. De voorzitter is een hoogleraar.

Het vakgroepsbestuur verdeelt de taken over de leden van de vakgroep en stelt het onderzoeksprogramma vast (dat door de faculteitsraad wordt goedgekeurd). Kortweg kan worden gesteld de taak van een vakgroep omvat de organisatie, de coördinatie en de integratie van alle werkzaamheden van hen die tot eenzelfde vakgebied behoren.

De praktijk komt in zicht. Organigrammatisch lijkt de inbreng van studenten in de bestuursorganen voldoende gewaarborgd:

praktijk

Iemand die de praktijk van de laatste jaren nauwlettend in de gaten heeft gehouden, is mr. drs. Albert van Campen. Hij was drie jaar lang student-lid van de UR-raad en tegenwoordig is hij secretaris van het Stembureau. Met lede ogen staart hij naar de cijfertjes:

	1986	1987	1988
Opkomst% (stud)	42,5	39,3	36,5

Opkomst% (stud)

"Ik weet niet hoe 't komt. In '86, toen ik voor het eerst de verkiezingen organiseerde leek het de goede kant op te gaan. Het opkomstpercentage steeg dat jaar licht. Daarna is het teleurstellend gedaald."

Een wervende slogan om studenten naar de stembus te motiveren heeft van Campen niet. Hij volstaat met te wijzen op 'het grote belang' van vertegenwoordiging van studenten in de raad.

Waarom hebben studerende toch zo weinig belangstelling voor een zetel in het universitair bestuur?

Deze vraag stelt Renk Roborgh zich ook. Hij is behalve wetenschapper actief universitair bestuurder. "De geringe belangstelling van nota bene bestuurskunde studenten voor een 'stageplaats' bij uitstek verbaast mij zeer. Als lid van de UR zit je als student met je vingers aan de knoppen van 400 miljoen!" (de begroting van de RUL -HS) Opvallend detail bij de kandidaatstelling voor de UR is dat de drie bestuurskunde studenten die op twee lijsten staan alle drie een tic hebben meegekregen van prof. Hoogerwerf ('bestuurskunde doen' en afkomstig zijn van de 'ondernemende universiteit'. De aparte lijst met bestuurskunde studenten (L.S.B.), die vorig jaar nog meedeed, is in het niets verdwenen.

Voorlopig moet het gebrek aan belangstelling maar worden verklaard vanuit een ander gebrek, namelijk het gebrek aan informatie. Zoals eerder gezegd, geeft het te denken dat (bijna) niemand weet hoe het universitair bestuur in elkaar steekt. Laat staan dat iemand weet hoe hij/zij zich kandidaat moet stellen. De eerlijkheid gebied hierbij

te schrijven, dat de eerder genoemde drie persoonlijk zijn benaderd door twee partijen en zodoende in een gespreid bedje zijn terecht gekomen.

Een andere verklaring zou het gebrek aan tijd kunnen zijn. Deze ultieme gemeenplaats in het "Tweefasen-tijdperk" is in strijd met het verhaal elders in dit nummer over de toeloop van enthousiaste studenten die de B.I.L. krijgt te verwerken. Onze populaire studievereniging kent een wachtlijst voor studenten die iets willen DOEN. (sic)

Tot slot de praktijk voor jou, lezer(es): Wanneer in de eerste week van mei de enveloppe met stembescheiden door de bus valt, mag je best de moeite nemen om deze te openen. De ervaring leert, dat deels uit laksheid, deels uit onbekendheid, veel stembiljetten in de prullebak verdwijnen. Laat dit niet zo zijn en retourneer voor 24 mei 12.00u. jouw stem.

Misschien den je zelfs een beetje geïnteresseerd geraakt in het universitaire bestuur. Wanneer straks de campagne in alle hevigheid aan je voorbijtrekt, wil je wellicht meedoen(?). Is het dan geen goed idee om het verschil tussen theorie en praktijk kort te sluiten in een bestuurskundig vakdispuut. Dit dispuut zou in de behoefte voorzien om de link te leggen tussen de studenten op het pluche en de studenten in de collegebanken. Zo een Monsterverbond kan zich bezig houden met de actuele onderwerpen uit de verschillende raden en commissies. Het dispuut zou niet alleen een substantiële achterban vormen van de studentvertegenwoordigers, maar ook een kweekvijver zijn voor nieuwe kandidaten. Daarmee gaat het universitaire bestuur leven onder de leden van de bestuurskundige gemeenschap. Moge zo een betrokkenheid van studenten het democratiegehalte van de universitaire polis verhogen!

Hans Steensma